

[Kim Behnke]

har ikke hospitalsplads til dem. Det er ikke svaret til narkomaner, der ønsker at blive behandlet, lige så vel som det ikke er svaret til andre syge mennesker, som ønsker at blive behandlet, at vi desværre ikke har kapacitet til det og derfor må lade dem klare sig selv.

Derfor ønsker vi dette forslag vedtaget. Spørgsmålet om den 1. april har været diskuteret, og det var ikke en spøg, at vi nævnte den 1. april. Det skyldes ganske enkelt den proces, forslaget har været igennem. Datoen har ikke været revideret undervejs, og når justitsministeren i dag tilbyder en dato, der hedder omkring den 1. oktober i år, synes vi fra Fremskridtspartiets side, det er en ganske glimrende løsning. Det vigtigste er, at vi har det budskab til landets narkomaner, at hvis de ønsker at komme ud af den onde cirkel, vil muligheden også være der.

Vi skal tænke på, at narkotikamisbruget er utrolig ressourcekrævende for vort samfund. Det er ikke bare forsikringsselskaber, det er os alle sammen, der hver eneste dag taber millioner af kroner på, at narkomaner skal finansiere deres misbrug.

Sonja Albrink (CD):

Langt det bedste ville være, om narkotikamisbrug kunne forebygges i stedet for at blive behandlet, når problemet er opstået, men det er ikke ensbetydende med, at behandling ikke også har stor betydning.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at narkotikamisbruget har skylden for en væsentlig del af berigelseskriminaliteten. Havde narkotikamisbrugerne ikke behov for et ganske væsentligt beløb til det daglige fix, ville antallet af berigelsesforbrydelser formentlig ligge væsentlig lavere. Jeg er derfor helt enig i, at der må gøres en betydelig indsats for at nedbringe antallet af narkotikamisbrugere, og som led i disse bestræbelser er det måske en god idé at gennemføre øgede muligheder for at anvende behandlingsstraffe.

Som justitsministeren var inde på i sin tale, kræver øget brug af behandlingsstraffe en meget grundig tilrettelæggelse og sandsynligvis også en udvidelse af den eksisterende behandlingsskapacitet, sådan at behandlingsstraffene ikke reelt kommer til at favorisere kriminelle narkotikamisbrugere, som kommer forrest i køen til behandling, frem for de ikkekriminelle.

Lad os se det udspil, som regeringens udvalg vil fremkomme med ved åbningen af næste samling, sådan at vi har et solidt grundlag at træffe vore beslutninger på. Dette område synes vi er for vigtigt til, at vi kan løbe nogen risiko for, at der bliver truffet forhastede beslutninger.

Vi afviser beslutningsforslaget.

Dorit Myltoft (RV):

Det er godt, at vi får en bred debat om, hvorvidt en behandlingsdom med fordel kan sættes i stedet for en fængselsstraf. Fordelene skulle ligge i, at de enkelte kriminelle narkomaner får forbedret deres muligheder for behandling og resocialisering. Inden en eventuel lovgivning sættes i værk herom, kan det dog være konstruktivt at få nogle praktiske erfaringer.

Som Fremskridtspartiet selv er inde på det i bemærkningerne, er problemfeltet ikke så ligt. Det Radikale Venstre ser derfor frem til, at justitsministeren vil fremsætte forslag til en forsøgsordning.

Vi kan ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det stående spørgsmål er: Skal narkomaner i fængsel, eller hvad skal vi gøre ved dem? Kristeligt Folkeparti mener helt klart, det er nødvendigt, at vi ikke bare straffer for den forseelse, der er begået, men også bør se på, hvad der kan gøres for at få den kriminelle ud af kriminaliteten. Hvis man fastholdes i narko og i narkomiljøet, lykkes det måske aldrig nogen sinde at komme ud af kriminaliteten, men bliver en vandring ind og ud af fængsler.

Kristeligt Folkeparti er enig i mange af intentionerne i dette forslag, og vi er også meget glade for, at ministeren har sagt, at vi skal have en prøveordning. Jeg personlig har hele tiden ment, at det er utrolig vigtigt, at vi kommer i gang med behandling ikke alene på narkoområdet, men generelt i vores fængsler, at man ikke bare straffer for at straffe, men at man også ser på, hvad der ligger bag kriminaliteten, hvor problemerne er, og hvad man kan gøre.

Narkomaner hører efter vores opfattelse ikke hjemme i almindelige fængsler. Det betyder selvfølgelig ikke, at man ikke på en eller anden måde skal isoleres, hvis man har begået alvorlig kriminalitet, men det kan man godt blive på